

РЕШЕНИЕ

№ 1426

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10895** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.144 и следващи от ДОПК. Образувано е по жалба вх.№53-04-782/07.10.2020г. по регистъра на Д“ОДОП“ от В. В. Н., ЕГН [ЕГН], в качеството си на управител на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г., издаден от старши инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят счита, че в случая основанийето за регистрация е в общата хипотеза на чл. 96, ал. 1, изр. първо от ЗДДС, тъй като още към 07.05.2020 г. облагемият му оборот за период не по-дълъг от 12 последователни месеца преди текущия е превишил прага за задължителна регистрация от 50 000,00 лв., като е достигнал сумата от 50 630,97 лв. Поради това счита, че правилно е подал заявлението за регистрация по ЗДДС на 08.06.2020 г., т.е. в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнат този оборот. Т.е. първото събдало се основание за регистрация по ЗДДС е това по чл.96, ал.1, изр. първо. Поради това счита, че издаденият акт за регистрация по ЗДДС при условията на чл. 96, ал. 1, изр. второ е неправилен, тъй като фактическият състав на тази разпоредба е бил изпълнен едва на 21.05.2020 г., т.е. след този по изречение първо на посочената разпоредба. В заключение отправя искане за отмяна на акта за регистрация по ЗДДС и връщане на преписката на органа по приходите с указания за издаване на нов акт за регистрация по ЗДДС, в който да бъде

изрично посочено, че е приложима разпоредбата на чл. 96, ал. 1, изр. първо от ЗДДС. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Претендира разноски съобразно представения списък в размер на 50,00 лева за държавна такса.

Ответникът, директорът на дирекция „ ОДОП” С. при ЦУ на НАП, не се представлява в съдебно заседание.

СГП, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, и в рамките на задължителната проверка по чл. 160 ДОПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че на 08.06.2019 г. жалбоподателят е подал заявление с вх.№ 0000-0058951 за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Издадена е резолюция за извършване на проверка от А. Л. – С., на длъжност началник отдел при ТД на НАП С., за наличие на основания за регистрация по ЗДДС. Извършването на проверката е възложено на П. В. В., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С.. За резултатите от проверката е издаден Акт за регистрация по ЗДДС №220422002071666/17.06.2020 г., издаден от П. В. В..

При извършване на проверката органът по приходите е установил следното: [фирма] е вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията на 11.11.2019 г. с основен капитал в размер на 10,00 лв. Управител и едноличен собственик на капитала е В. В. Н..

В отговор на връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, такива са представени с вх. №53-06-5134/15.06.2020 г. и вх. №53-06-5134#1/16.06.2020 г., в т.ч. справка за облагаемия оборот, оборотна ведомост за периода от 11.11.2020 г. до 31.05.2020 г., извлечения от банкови сметки, писмени обяснения, инвойси, договор за счетоводни услуги и консултации с [фирма], ЕИК[ЕИК] и др.

Въз основа на представените документи е установено, че за периода от 11.11.2019 г. до 31.05.2020 г. дружеството декларира облагаем оборот в размер на 81 577,68 лв. Същият е реализиран от търговия на дребно с дрехи и обувки чрез електронен магазин – www.primigisofia.bg. Не са представени сключени договори с клиенти и доставчици. Към момента на проверката няма назначен персонал по трудови и граждански договори, както и регистран ЕКАФП. Разплащанията за извършваните продажби се извършват чрез пощенски парични преводи чрез [фирма]. За периода на проверката не са издавани фактури. Съгласно представена декларация от управителя, не са извършвани ВОП, няма предоставени и получени услуги на и от данъчнозадължени лица от ЕС и трети страни. Дейността се осъществява с оборотни средства. Не са представени договори за получени заеми от финансови или нефинансови институции. Няма собствени или наети складове, офиси или търговски обекти.

Въз основа на представените от дружеството банкови извлечения е установено, че за периода от 01.04.2020 г. до 21.05.2020 г., т.е. за два последователни месеца, включително текущия, е достигнат облагаем оборот за задължителна регистрация по ЗДДС в размер на 50 346,37 лв. Поради това е прието, че на основание чл. 96, ал.1, изр. второ от ЗДДС за дружеството е възникнало задължение да подаде заявление за задължителна регистрация в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборота, т.е. до 28.05.2020 г. Заявлението не е било подадено в посочения срок, а на 08.06.2020 г. Въз основа на описаните обстоятелства органите по приходите са установили, че

дружеството отговаря на изискванията за регистрация по чл. 96, ал. 1, изр. второ във вр. с чл. 102, ал. 1 от ЗДДС. В резултат на извършената проверка, установените факти и обстоятелства, събраните доказателства и приложимите норми на ЗДДС е издаден оспореният Акт за регистрация по ЗДДС, връчен на упълномощено лице на 18.06.2020 г. С акта в съответствие с отразеното в подаденото заявление с вх. №223912001987176 от 08.06.2020г. за регистрация по ЗДДС дружеството е регистрирано на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, считано от датата на връчване на акта. В диспозитивната част на акта няма конкретизация и разграничение на основанието от гледна точка на хипотезите на изречение първо и второ от чл. 96, ал. 1 от закона. Такова разграничение няма и в самото подадено заявление за регистрация по закона.

Не е спорно, че дружеството жалбоподател е подало заявлението за регистрация по ЗДДС на 08.06.2020г., като според него облагаемият оборот от 50 000лв. за период не по-дълъг от 12 последователни месеци, преди текущия, е достигнат още на 07.05.2020г., считано от 01.12.2019г.,(оборот в размер на 50 630,97 лв.), като за периода към 21.05.2020г. облагаемият оборот е вече 73 906,58 лв. Това е видно от приложените банкови извлечения към документите за регистрация по ЗДДС.

Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г. е връчен на жалбоподателя на 18.06.2020г./л.22/. В законоустановения 14-дневен срок лицето е обжалвало акта с жалба по административен ред чрез ТД на НАП-С. до директора на Дирекция "ОДОП" – С., входярана на 02.07.2020г./л.13/. Съгласно чл. 155, ал. 1 ДОПК решаващият орган е бил длъжен да се произнесе в 60-дневен срок с решение, като срокът за произнасянето му е започнал да тече от 09.07.2020г./когато е изтекъл 7-мо дневния срок по чл.146 ДОПК/ и изтича на 07.09.2020г. - почивен ден. Съгласно чл.154, ал.1 КТ 6 септември-Денят на Съединението, е официален празник, а съгласно чл.154, ал.2 КТ, когато официалния празник съвпада със събота или неделя, първият работен ден е неприсъствен. Официалният празник е в неделя, поради което 07.09.2020г.-понеделник, е почивен ден. С оглед разпоредбите, уреждащи броенето на сроковете – чл.22, ал.6 и ал.7 ДОПК последният ден, в който директорът на ОДОП е следвало да се произнесе е 08.09.2020г. Обстоятелството, че решаващият орган не се произнесъл по жалбата на дружеството до 08.09.2020г. е обусловило настъпването на презюмирания от чл. 155, ал. 4 ДОПК правен резултат - обжалваният акт се смята мълчаливо потвърден, считано от 09.09.2020г.

Предвиденият в чл. 155, ал. 1 от ДОПК 60-дневен срок за произнасяне от страна на решаващия орган е преклузивен и след неговото изтичане се погасяват правомощията му да се произнесе по жалбата с решение. Този извод не се променя и от разпоредбата на чл. 156, ал. 6 от ДОПК, според която решаващият орган не може да постанови решение след изтичането на срока за изпращане на преписката в съда. От систематичното й място в кодекса - след разпоредбите на алинея четвърта и пета на чл. 156 - следва, че с нея е предвидено едно изключение, даващо възможност на решаващия орган да постанови решение при подаване на жалба при условията на чл. 156, ал. 5 от ДОПК до изтичане на срока за изпращане на жалбата в съда, който срок е 7-мо дневен от постъпването на жалбата съгласно нормата на чл. 150, ал. 1 от ДОПК. Доколкото с разпоредбата се създава едно изключение от общото правило за забрана за произнасяне от органа след подаването на жалба, същата има императивен характер и не може да бъде тълкувана разширително.

Жалбата срещу мълчаливо потвърдения акт е постъпила при органа на 07.10.2020г., а оспореното решение е издадено на 15.10.2020г., след изтичане на седмодневния срок

за изпращане на преписката в съда, който е изтекъл на 14.10.2020г. В решението си директорът на дирекция ОДОП изрично сочи, че не се е произнесъл в срока по чл.155, ал.1 от ДОПК. Липсва възможност извън посочените срокове и при липса на времева компетентност да се произнася по допустимостта на жалбата, след като не може да се произнесе по съществуващото на спора, с оглед настъпилата преклузия.

При тази действаща уредба, и с оглед на установеното произнасяне на органа извън законово определените срокове обуславя липса на времева компетентност, чиято последица е нищожност на постановения административен акт. Тъй като е изтекла времевата компетентност за произнасяне от директора на дирекция ОДОП и с оглед подадената в срок жалба до съда срещу мълчаливо потвърдения акт, преписката не следва да бъде връщана на органа за произнасяне по същество.

В жалбата са изложени доводи, че по подаденото от дружеството заявление е следвало да бъде постановено произнасяне за регистрация по чл.96, ал.1, изр.1 ЗДДС, а не по чл.96, ал.1 изр. 2 ЗДДС.

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл.156 ал.ал.5, вр. ал.4 от ДОПК преклузивен 30 дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановеният срок, от лице с правен интерес - адресат на обжалвания акт, поради което е допустима.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт, съгласно чл. 160, ал. 2 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган – органът по приходите, извършил проверката, и в предписаната от закона писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват неговата отмяна само на това основание.

Между страните не се спори, че за периода от 01.04.2020г. до 21.05.2019г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 50 346,37лв.

Спорът между страните се свежда до въпроса дали в конкретния случай е налице хипотезата на чл.96, ал.1 изречение първо или изречение второ на ЗДДС.

Жалбоподателят счита, че приложимо е правилото на първото изречение. Облагаемият оборот от 50 000 лв. през предходните 12 последователни месеци е достигнат на 07.05.2020г. и срокът за подаване на заявлението за регистрация е в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон, т.е. от 01.06.2020г. до 07.06.2020г.

Органът по приходите, от друга страна, счита, че за периода от 01.04.2020г. до 21.05.2019г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 50 346,37лв., поради което срокът за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, на осн. чл.96, ал.1 изр.второ ЗДДС е в 7-мо дневен срок от датата на която е достигнат оборота, т.е. до 28.05.2020г., вкл.

Съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, уреждаща предпоставките за задължителна регистрация по ЗДДС, всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни

месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. Според чл. 87, ал. 2 от ЗДДС данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец освен в случаите по глава осемнадесета.

От анализа на цитираните разпоредби се установява, че законодателят е регламентирал два различни фактически състава, с осъществяването на всеки от които за лицата възниква задължение за регистрация по ЗДДС, като регламентираната в чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС /Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 година, в сила от 1.01.2018 година/ хипотеза е специална спрямо общото правило за задължителна регистрация по ЗДДС по чл. 96, ал. 1, изречение първо от ЗДДС.

В разглеждания казус за периода от м. 03.2019г. до 02.07.2019г. дружеството е формирало оборот от облагаеми доставки в общ размер 50800 лв. Тези данни не са спорни между страните, а и се установяват от приложените по делото фактури. Установено е също така, че дружеството е достигнало облагаем оборот в рамките само на месец юли 2019 г. към датата 10.07.2019 г. в общ размер 866870,00 лв. Т. е. от тази дата започва да тече 7-дневният срок за подаване на заявлението на регистрация по ЗДДС, който изтича на 17.07.2019 г., арг. чл. 22, ал. 7 от ДОПК. Подавайки заявление за регистрация по ЗДДС на 16.07.2019 година, жалбоподателят е спазил императивно предвидения срок по чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, поради което правилно с обжалвания индивидуален административен акт е разпоредена регистрацията на данъчно задълженото лице по ЗДДС.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че облагаемият оборот е достигнат на 07.05.2020г. и представлява сума на оборотите от предходните 12 месеца, с което е възникнало задължението му да подаде заявление за регистрация в периода 01.06.2019г. - 07.06.2019г. и няма как задължението да възникне повторно на 10.07.2019г.

На първо място, правилни са изводите в акта, че облагаемият оборот за регистрация по изречение първо на ал.1 на чл.96 ЗДДС, се формира като сбор от оборотите за отделните 12 последователни месеца преди текущия месец, а не за конкретни дати, поради, което задължението за подаване на заявление би възникнало на 01.06.2020, след изтичане на месеца.

От друга страна, с изречение второ чл. 96, ал. 1 от ЗДДС е предвиден специален случай на задължителна регистрация, изискващ ежедневно определяне на облагаемия оборот на данъчно задълженото лице за всеки период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия.

При колизия между двете предвидени хипотези на задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС предимство има специалния ред по изречение второ на посочената разпоредба. Това нормативно разрешение цели своевременното регистриране по ЗДДС на данъчните субекти, които в относително кратък времеви период – до два месеца, извършат облагаеми доставки на значително висока стойност, реализирайки облагаем оборот от 50 000 лева или повече. Целта на законодателя имплицитно се извлича и от предвидените различни моменти, от които започва да тече срокът за подаване на заявление за регистрация, съответно по чл. 96, ал. 1, изречение първо от ЗДДС – от изтичането на данъчния период, през който е достигнат оборотът, а по чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС – от датата, на която е достигнат оборотът. В този смисъл е и практиката на ВАС (Решение № 12561 от 25.09.2019 г. на ВАС

по адм. д. № 3523/2019 г.).

С изменение на ЗДДС, което е в сила от 01.01.2018 г. нормата е допълнена с изречение второ, като е предвидена нова предпоставка за задължителна регистрация - когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. От редакцията на разпоредбата се налага извод, че данъчнозадължените лица са длъжни да определят облагаемия си оборот не само след изтичане на всеки календарен месец за предходните 12 месеца преди текущия/както е било до 01.01.2018 г./, но и ежедневно за период не по дълъг от два последователни месеца включително текущия. Достигнатият оборот в месец май на 2018 г. не е съобразен и дружеството не е подало заявление за регистрация до 24.05.2018 г., а е сторило това на 07.06.2018 г.

Видно от представените доказателства, включително и приложените фактури, само за периода от 01.04.2020г. до 21.05.2020г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 50 346,37 лв., поради което приложима в случая е разпоредбата на чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС. В тази специална хипотеза задължение за подаване на заявление за регистрация възниква не в края на данъчния период, а считано от датата, на която в рамките на два последователни месеца или един месец е реализиран оборот над 50 000,00 лв. В процесния случай е осъществен фактическият състав на чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, поради което съдът намира, че законът е приложен правилно.

По изложените съображения оспореният акт за регистрация по ЗДДС е законосъобразен, не са налице основания за неговата отмяна, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното, Административен съд София-град, 4-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г., издаден от старши инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: